

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 488/21
16.9.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Весне Мاستиловић, председника већа, Весне Миљуш и Весне Дамјановић, чланова већа, у парници тужиоца АА, ЈМБГ ... из ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник адв. Алекснадра Младеновић из Београда, ул. Мутапова бр.32/3, против туженог ББ, ЈМБГ ... из ..., ул. ... бр. ..., кога заступа адв. Зорица Мандић из Београда, Булевар Зорана Ђинђића бр.109/1/23, ради издржавања, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П2 2229/19 од 26.5.2021. године, у седници већа одржаној дана 16.9.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда Првог основног суда у Београду П2 2229/19 од 26.5.2021. године у ставу првом изреке, а жалба туженог **ОДБИЈА**, као неоснована.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П2 2229/19 од 26.5.2021. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени ББ да на име доприноса за издржавање тужиоца, сина АА, плаћа месечно износ од 30.000,00 динара почев од 23.12.2019. године, као дана подношења тужбе па убудуће, док за то буду испуњени законски услови, сваког 1. до 5. у месецу за текући месец уплатом на текући рачун тужиоца, с тим што је доспеле, а неплаћене износе, дужан да плати одједном у року од 15 дана од пријема писменог отправка пресуде, под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца АА у делу у коме је тражио да се тужени обавезе да доприноси издржавању тужиоца преко досуђених 30.000,00 динара до тражених 500 еура у динараској противвредности по средњем курсу НБС почев од 23.12.2019. године, као дана подношења тужбе па убудуће, док за то буду испуњени законски услови. Ставом трећим изреке одређено је да свака странка сноси своје

трошкове парничног поступка.

Благовременом жалбом, тужени је пресуду побијао у ставу првом изреке, из свих законских разлога, предвиђених одредбом члана 373. став 1. ЗПП-а. Трошкове другостепеног поступка је тражио.

Тужилац је дао одговор на жалбу туженог.

Испитујући правилност ожалбеног дела првостепене пресуде, у смислу одредбе члана 386. Закона о парничном поступку, у вези члана 202. Породичног закона, суд је нашао да жалба туженог није основана.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачке 1, 2, 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности, а жалбом туженог се не указује на неку другу битну повреду из одредбе члана 374. ЗПП-а. На правилно и потпуно утврдио чињенично стање правилно је примењено материјално право.

Према чињеничном утврђењу тужилац АА је син туженог ББ. Рођен је ... године у брачној заједници ББ, оца и ДД мајке, а њихов брак је разведен пресудом Првог основног суда у Београду П2 1892/16 од 20.12.2016. године. У браку су рођена још два детета ВВ – године и ГГ – године, те су по пресуди о разводу брака ВВ и ГГ поверене мајци ДД на старање и одређена обавеза ББ – оца, да на име свог доприноса за издржавање тада малолетне деце ВВ и ГГ, плаћа месечне износе од 49.200,00 динара. Тужилац АА завршио је средњу школу у Америци, а по завршетку школовања у Америци уписао је Факултет организационих наука школске 2016/2017, као студент на буџету. Годину је обновио школске 2017/2018 године и за све време дао два испита. Тужилац 2016. и 2017. године није био у контакту са оцем због поремећених односа. Да би платио школарину за обновљену годину запослио се у очевој фирми ..., где је почео да ради са четворосатним радним временом за зараду од 15.000,00 динара месечно. На то му је отац плаћао додатних 30.000,00 динара као џепарац. Потом је тужилац школске 2017. године уписао факултет “...” на коме је био до 2019. године. Школарина је износила 1.500 еура годишње, коју је платио отац, овде тужени. Обзиром да је посао био захтеван, а радно време продужено на 8 сати, није имао времена за учење, те на овом факултету није дао ниједан испит. Након несугласица са оцем, 2019. године добио је отказ у очевој фирми у којој је радио, а школске 2019/2020 уписао је ..., који траје 7 семестара. Приликом уписа, због добрих уписних резултата добио је и стипендију, те по редовно извршеним обавезама и положеним испитима, уписао је наредну годину, 3. семестар академске 2020/2021 године, за коју му је, због постигнутог успеха, обновљена стипендија. Своје обавезе је и у 3. семестру у потпуности извршио и положио предвиђене испите. ... је високошколска установа акредитована од стране немачке акредитационе Агенције ЕВАЛАГ (агенција за евалацију Baden-Vuerttemberg) и акредитација важи до 31.12.2022. године. Разлог уписивања Универзитета у Митровици је био измештање из средине у којој је до тада живео. Због студирања изнајмио је стан, одмносно собу у Митровици, коју је плаћао 120 еура где није боравио у континуитету због епидемиолошке ситуације. За храну, када је у Косовској Митровици плаћа 250 еура, за одећу и обућу сезонски издваја око 200 еура, за хигијену 10 еура месечно, за

изласке месечно 100 еура, за цигарете 3.500,00 динара, за трошкове пута Београд-Косовска Митровица за повратну карту 2.000,00 динара, издатке за мобилни телефон у висини од 7.800,00 динара плаћају ујак и отац. Док борави у Београду живи у стану власништво мајке од 125 м² у ... улици, у коме живи са сестром. Друга сестра живи у једном од очевих станова. Мајка плаћа рачуне за стан који месечно износе 40.000,00 динара и сноси трошкове исхране које за њу и двоје деце износе 28.000,00 динара. Тужиочеве месечне потребе процењене су на износ од 55.000,00 динара месечно. Стипендија тужиоца износи 995,00 еура а повремено је био радно ангажован у фирми оца свога друга где је остваривао приход од око 12.000,00 динара. Мајка тужиоца радила је у фирми туженог где је добила отказ, па је извор приходовања мајке чување детета једне породице за износ од 38.000,00 динара месечно и издаје гаражу за 6.000,00 динара. Тужиочева сестра ВВ је студент ..., тужени јој плаћа 42.000,00 динара месечно и живи у очевом стану. Друга сестра ГГ је студент ... и којој на име издржавања отац плаћа 30.000,00 динара. Тужени је власник више непокретности (станова у ... који се налазе у улици, ... улици, улици ..., стана у ..., више гаражних места, два локала) а власник је и више предузећа ("...", "... и ...) и није могао да определи своје месечно приходовање. Од продаје стана у ул. ... приходовао је 136.000 евра у јуну 2020. године. Стан у ... улици купио је у јануару 2020. године. Неспорно је да је тужени прстао да плаћа издржавање тужиоцу неколико месеци пре подношења тужбе суду, која је поднета 23.12.2019. године. Тужени је за сво троје деце сносио трошкове летовања, зимовања, гардеробе, џепарца.

Према становишту Апелационог суда, правилно је првостепени суд применио материјално право када је одредио обавезу оца, овде туженог, да на име свог доприноса за издржавање сина, овде тужиоца АА, доприноси са 30.000,00 динара месечно, почев од 23.12.2019. године као дана подношења тужбе, па убудуће, док за то буду постојали законски услови, уплатом на текући рачун тужиоца, а у преосталом делу од досуђених 30.000,00 динара до тражених 500 еура у динарској противвредности, захтев тужиоца одбио, јер се тужилац као пунолетно лице од 24 године старости, налази на редовном школовању.

Породични закон у члану 154. став 1. предвиђа да малолетно дете има право на издржавање од родитеља, а чланом 155. Закона, предвиђено је да пунолетно дете, које се редовно школује има право на издржавање од родитеља сразмерно њиховим могућностима, а најкасније до навршене 26. године живота. Дужност издржавања пунолетног детета ради школовања произлази из родитељских односа, а не родитељског права које по правилу престаје навршењем пунолетства и није изједначена са дужношћу родитеља да издржава своју малолетну децу. У издржавању малолетног детета, родитељи морају искористити све своје могућности, чак и када угрожавају своје нужно издржавање. Издржавање пунолетног детета које је на редовном школовању супсидијарна је и зависи од његове имовине. Тужилац АА, налази се на редовном школовању, има статус студента, редовно слуша наставу, редовно извршава обавезе, полаже испите, уписује наредне године студија. На основу академског успеха добио је и стипендију за 2 школске године студија. Иако тужилац има 24 године, али како се налази на редовном школовању, то је правилно примењена одредба члана 155. став 2. Породичног закона на основу које је тужени обавезан да плаћа на име свог доприноса за издржавање тужиоца, јер му то и могућности дозвољавају. Основне потребе тужилац

подмирује код мајке са којом живи, додатно се подмирује са џепарцем који сам оствари (радио је у фирми пријатеља и остваривао је 12.000,00 динара месечно), али због трошкова студирања и измештености из породичног окружења, јер се студије одвијају у Косовској Митровици, има трошкове које не може да подмирити из своје имовине јер је нема, односно нема довољно, што је услов за обавезу издржавања од стране родитеља пунолетног детета, јер и ПЗ дефинише да право на издржавање оствариће пунолетно дете уколико се налази на редовном школовању и ако нема сопствене имовине или је нема довољно, с тим да редовно школовање детета може се продужити најкасније до навршене 26. године живота. Трошкови тужиоца процењени су на 55.000,00 динара месечно, те имајући у виду узраст и потребе тужиоца, с једне стране као и могућност родитеља као дужника издржавања с друге стране а који зависе од њихових прихода, могућности и стицања зараде, имовине, личних потреба, обавезе да издржавају и друга лица па с тим у вези ценећи имовинске прилике мајке тужиоца, која обезбеђује основне животне потребе тужиоца, као и још једног детета које живи са њом, жено упослење и зараду коју остварује уз трошкове које има, правилно је првостепени суд проценио да је тужени у могућности да издржавању тужиоца доприноси са 30.000,00 динара месечно. Ово из разлога што имовинске прилике туженог то омогућавају и чињенице да и за друга два детета која се налазе на редовном студијском школовању, кћерке ГГ и ВВ обезбеђује новчане месечне износе од 42.000,00, односно 30.000,00 динара. С обзиром на наведене околности, првостепени суд је правилно применио и одредбу члана 160 Породичног закона, јер се издржавање одређује у зависности и од прихода дужника. Тужени остварује новчана примања у динарима, због чега је његова обавеза и одређена у динарима, а у висини коју може да обезбеди с обзиром на своје материјалне могућности које не доводи у питање његову егзистенцију. Ово тим пре што је у наведеном износу доприносио и издржавању тужиоца неколико месеци до подношења тужбе.

Насупрот наводима жалбе туженог, првостепени суд је правилно оценио да се тужилац налази на редовном школовању, обзиром да је тужилац редован студент ИВС-М Међународног пословног колеџа у Митровици, високошколске установе, и то студијског програма управљање у заштити животне средине и пољопривреде, који студијски програм је акредитован од стране немачке акредитационе Агенције ЕВАЛАГ који поседује међународну етикету за акредитацију програма. Тужилац је посвећен овим студијама, јер је један од стипендиста за академске заслуге (и због положеног пријемног испита са високом оценом и због редовног полагања испита уз висок просек).

Правилно је одређена и висина доприноса туженог у погледу издржавања а за коју одлуку су дати јасни разлози. Стипендија коју тужилац остварује је у износу од 995 еура и она покрива обавезе школарине, набавке уџбеника, полагања испита. Остали трошкови тужиоца, животни као студента правилно су процењени на износ од 55.000,00 динара месечно. Родитељи подједнако доприносе обавези, уз испуњеност услова из члана 155. став 2. Породичног закона. Код чињенице да тужилац нема имовине, а с обзиром на приходовање мајке и њене могућности, њено имовно стање, као и чињенице да тужилац живи са мајком која учествује на тај начин у подмиривању његових животних трошкова, правилно је оцењено да је тужени у могућности да доприноси издржавању тужиоца у већем износу с обзиром на своју материјалну

могућност. Осим тога висина издржавања треба да омогући животни стандард какав приближно има и родитељ. Тужени то свакако с обзиром на имовину коју поседује може посебно код околности да то обезбеђује у истој мери и према преостала два детета која су редовни студенти, а тужилац испуњава исти услов – редован је студент.

Члан 155. став 2. Породичног закона одређује да пунолетно дете на редовном школовању има право на издржавање од родитеља, а законска одредба не захтева да се школовање одвија континуирано након завршетка средње школе. Да ли тужени прихвата избор школе и студијског програма коју је учинио тужилац, није од значаја за пружање издржавања све док се пунолетно дете налази на редовном школовању нити представља законом предвиђени разлог за престанак давања издржавања од стране родитеља.

Из наведених разлога, на основу члана 390. ЗПП-а, одлучено је као у изреци пресуде у ставу првом.

Туженом нису досуђени трошкове другостепеног поступка, јер у жалбеном поступку није успео, те је одлука у ставу другом изреке пресуде, донета на основу члана 165. став 1. ЗПП-а.

**Председник већа-судија
Весна Мاستиловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић